

Procesní soud první stolice vyhověl žalobě proti uschovateli o vydání záclon proti tomu, že žalobce zaplatí žalovanému úschovné. Odvolací soud k žalobcovu odvolání vyloučil jeho vzájemnou povinnost zaplatiti žalovanému úschovné.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného.

Důvody:

Odvolací soud odůvodnil vyloučení nároku žalovaného na úschovné v podstatě tím, že není prokázáno, že mezi stranami došlo ke smlouvě schovací a že strany ujednaly mzdu za uschování. Soud odvolací poukázal však i k tomu, že by žalovaný nebyl oprávněn k zadržení, i kdyby skutečně šlo o uschování záclon. Podle názoru dovolacího soudu závisí rozhodnutí o dovolání ve věci hlavní jen na rozřešení otázky, zda je žalovaný oprávněn vydání záclon do správy mu daných odepírat i z té příčiny, že se žalobkyně zdráhá zaplatiti odměnu za uschování. A tu právě proto, že jde na straně žalovaného o nárok vyvozovaný ze smlouvy schovací, není třeba uvažovati o tom, zda mezi stranami došlo vedle smlouvy o dílo také ke smlouvě schovací, byť i jen jako smlouvě podružné (vedlejší), neboť, i kdyby snad tato otázka byla zodpověděna kladně, nemohlo by to žalovanému v tomto sporu prospěti. Podle jasného ustanovení § 1440 obč. zák. nelze při věcech do uschování přijatých právo zadržovací vykonávati a důsledkem toho není žalovaný oprávněn nárok na odměnu za uschování záclon uplatňovati námitkou zadržovacího práva ve sporu o vydání záclon, nýbrž mohl by se nároku toho domáhati jen žalobou (Ehrenzweig 1920 str. 354). Poukazuje-li dovolatel na ustanovení § 471 obč. zák., činí tak bez úspěchu, neboť toto povšechné ustanovení nemá místa tam, kde zákon jinými předpisy činí z něho výjimky. Takovou výjimku z pravidla obsahuje předpis § 1440 obč. zák. směrodatný i pro rozhodnutí tohoto sporu.

Čís. 8382.

Zodpovědnost zubního lékaře (technika), sesmekl-li se při ošetřování zubu přístroj se zubu a poranil tvář pacientovu.

(Rozh. ze dne 18. října 1928, Rv I 8/28.)

Žalobkyně domáhala se na zubním lékaři Dr. K-ovi a na zubním techniku Josefu S-ovi náhrady škody, ježto byla poraněna při ošetřování chrupu Josefem S-em, zaměstnaným u Dr. K-a. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Pokud jde o právní posouzení věci, jest ovšem správné, že se k opodstatnění náhradního nároku podle § 1299 obč. zák. vyhledává aspoň nedopatření škůdcovo, avšak, pokud se týče povinnosti důkazní, nelze

přehlížeti, že v souzeném případě šlo o smlouvu o provedení prací zubního lékaře, takže tu platí zásada § 1298 obč. zák., podle které žalovanému škůdci náleží dokázati, že jest prost viny. Žalobkyně tvrdila již v žalobě, že si žalovaný Josef S. počínal tak neodborně a neopatrně, že se mu přístroj sesmekl a roztrhl jí tvář, a žalovaní připustili, že se tehdy S-ovi brusné kolečko sesmeklo se zubu a že jeho nekrytá část jí způsobila na vnitřní straně tváře ránu 3 cm dlouhou a 3 mm hlubokou. Že šlo o nezaviněnou náhodu, nebylo vůbec prokázáno, a že příčina sesmeknutí disku záležela v chování žalobkyně, nebylo ani tvrzeno. Zaujali tudíž oba nižší soudové na základě celého výsledku jednání správné stanovisko, že by bylo nemohlo dojíti k poranění žalobkyně, kdyby byl žalovaný Josef S. věnoval svému výkonu zvláštní píli a pozornost, jež se na něm podle § 1299 obč. zák. vyžaduje jako na odborníkovi, který pracuje ostrým a tedy nebezpečným nástrojem v ústech pacienta, jenž se mu svěřuje právě jen v důvěře, že takové zvláštní píle a pozornosti skutečně použije. Právem proto shledali nižší soudové vlastní příčinu sesmeknutí disku a tím způsobeného poranění žalobkyně v tom, že žalovaný Josef S. nezacházel s nebezpečným přístrojem dosti opatrně, že nevěnoval výkonu náležitou odbornou píli a že se tak dopustil nedopatření podle § 1299 obč. zák., čímž jest náhradní nárok žalobkyně proti němu opodstatněn.

Čís. 8383.

Pachtovní smlouva o živnosti hostinské a výčepnické jest závislá na schválení živnostenského úřadu. Jde tu o podmínku rozvazovací nebo odkládací podle toho, zda provozování živnosti a užívání místností k tomu určených a za tímto účelem spolupronajatých bylo pachtýři propachtovatelem zatím již přenecháno čili nic. Bylo-li napotom schválení pachtýře živnostenským úřadem právoplatně odepřeno, užívá pachtýř nadále místností bez právního důvodu.

(Rozh. ze dne 18. října 1928, Rv I 1447/28.)

Žalobci domáhali se na žalovaných, by byli uznáni povinnými vykliditi a žalobcům odevzdati hostinské místnosti v domě žalobců. Žalovaní namítli, že nájemní smlouva byla ujednána na dobu tří let do 30. září 1930, okolnost pak, že žádost žalovaného, by byl schválen jeho pachtýř živnosti, byla živnostenským úřadem zamítnuta, zavinili žalobci, nepodavše stížnost do rozhodnutí živnostenského úřadu. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby v podstatě z těchto důvodů: Jest prokázáno, že se smlouva pachtovní mezi stranami, uzavřená dne 1. ledna 1928, právoplatnou a závaznou mezi stranami nestala, poněvadž pronájem hostinské živnosti nebyl právoplatně schválen, že v důsledku toho žalovaní místností v žalobě uvedených, jež jim byly propůjčeny k výkonu hostinské